

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

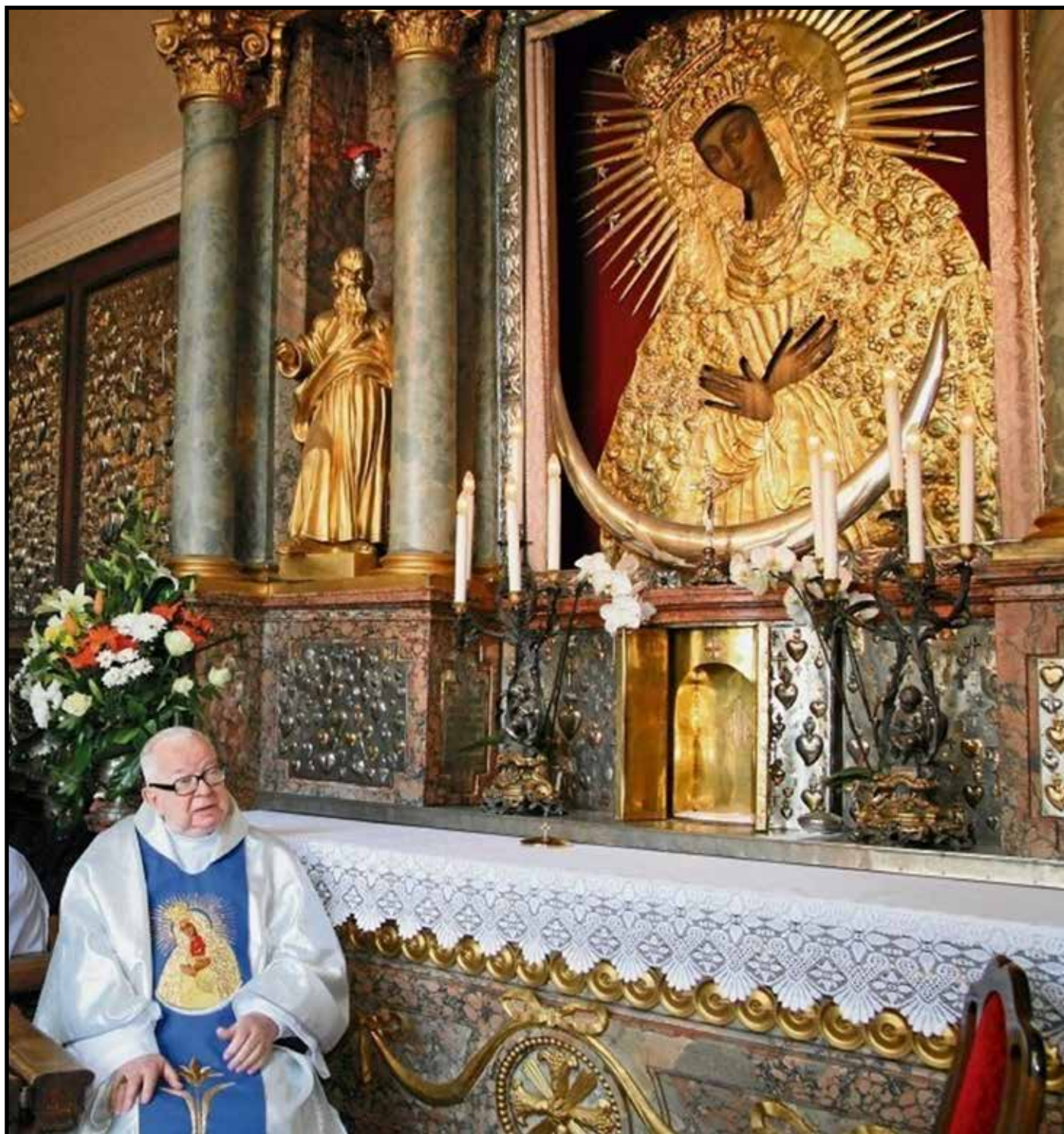
Numer 49 (420)

Mierzeszyn, 16 listopada 2020 r.

ISSN 2082-0089

Rok 11

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

*Z paschalną nadzieją w życie wieczne powiadamy,
że w dniu 16 listopada 2020 roku o godz. 10.40 we Wrocławiu
we wspomnienie Matki Bożej Miłosierdzia z Ostrej Bramy w Wilnie
odszedł do Domu Miłosiernego Ojca*

śp. Ksiądz Kardynał
HENRYK ROMAN GULBINOWICZ
Arcybiskup Metropolita Wrocławski Senior

- urodzony 17 października 1923 roku w Wilnie (rodzinna miejscowość: Szukiszki);
- wyświęcony na prezbitera 18 czerwca 1950 roku w Prokatedrze Wniebowzięcia NMP przez Ks. Arcybiskupa Romualda Jałbrzykowskiego
Metropolitę Wileńskiego;
- mianowany Administratorem Apostolskim części Archidiecezji Wileńskiej w granicach Polski przez Św. Papieża Pawła VI 12 stycznia 1970 roku;
- wyświęcony na biskupa tytularnego Acci 8 lutego 1970 roku przez Czcigodnego Sługę Bożego Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego Prymasa Polski;
- 15 grudnia 1975 roku Św. Papież Paweł VI mianował go Arcybiskupem Metropolita Wrocławskim;
- 2 lutego 1976 roku odbył uroczysty ingres do Archikatedry św. Jana Chrzciciela we Wrocławiu;
 - kreowany kardynałem przez Św. Papieża Jana Pawła II 25 maja 1985 roku;
 - Kardynał prezbiter kościoła Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny Ad Saxa Rubra w Rzymie;
 - Oskarżony o pedofilię i tuszowanie pedofilii oraz utrzymywania kontaktów ze Służbą Bezpieczeństwa PRL;
- 6 listopada 2020 roku pozbawiony przez Stolicę Apostolską używania insygnii biskupich, Mszy świętej pogrzebowej i pogrzebu w katedrze;
- W swoich modlitwach pamiętał o Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie, sprawując także Msze święte w intencji naszych Parafian;

Nasza parafialna Msza święta żałobna w intencji zmarłego Księdza Kardynała była sprawowa w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie w piątek, 20 listopada 2020 roku o godz. 9.30.

Serdecznie proszę wszystkich drogich Parafian o modlitwę w intencji zmarłego Księdza Kardynała, który w swoich modlitwach pamiętał także o nas. Nie osądzajmy Zmarłego! Powierzajmy Go Miłosierdziu Bożemu! Żyjmy nauką naszego Pana Jezusa Chrystusa!

„Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci kamień (...) Ja ciebie nie potępiam” [zob. J 8. 7, 11].

Ks. Andrzej Sowiński

PATIENTIA ET CARITAS

KS. KARD. HENRYK GULBINOWICZ – HIERARCHA NADZWYCZAJ ZASŁUŻONY I NIEWOLNY OD KONTROWERSJI

Ks. kardynał Henryk Gulbinowicz niezależnie od zarzutów, jakie zostały ostatnio ujawnione, jest ważną postacią najnowszej historii Kościoła w Polsce. Archidiecezją wrocławską zarządzał przez 29 lat, mianowany na ten urząd jeszcze przez Pawła VI, a wcześniej był biskupem w Białymstoku, zarządzającym tą częścią archidiecezji wileńskiej, która po wojnie pozostała w Polsce.

Ks. kard. Gulbinowicz był ceniony nie tylko za działalność duszpasterską, ale również za talent organizacyjny, inteligencję, kulturę duchową oraz otwartość na ludzi o różnych opcjach politycznych i poglądach.

Znany był jako „ojciec” dolnośląskiej „Solidarności”, opiekun ubogich, człowiek dialogu ze światem kultury i polityki oraz dialogu ekumenicznego. Ceniony uczestnik wielu gremiów polskiego Episkopatu jak również Stolicy Apostolskiej.

Ks. kard. Henryk Gulbinowicz pochodził z Wileńszczyzny, urodził się 17 października 1923 roku w Wilnie. Szkołę podstawową i jezuickie gimnazjum ukończył w Wilnie. Pod koniec wojny, w 1944 roku wstąpił do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Wilnie, i już jako kleryk w lipcu 1945 roku zdawał – opóźnioną z powodu działań wojennych – maturę.

Gdy po wojnie władze radzieckie zlikwidowały wileńskie seminarium duchowne, alumn Gulbinowicz przeniósł się do Białegostoku, gdzie ukończył tamtejsze Wyższe Seminarium Duchowne i 18 czerwca 1950 przyjął święcenia kapłańskie z rąk ks. arcybiskupa Romualda Jałbrzykowskiego.

Na pierwszą parafię trafił do Szudziałowa (koło Puszczy Knyszyńskiej), gdzie przez rok był wikariuszem. Potem w latach 1951-1955 studiował na Wydziale Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, gdzie uzyskał najpierw licencjat (1953), a następnie doktorat z teologii moralnej (1955). Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się wówczas wokół problematyki niewolnictwa, własności i pracy w pismach św. Ambrożego.

Po studiach prowadził duszpasterstwo akademickie w Białymstoku. W 1959 podjął wykłady z teologii moralnej i etyki w Wyższym Seminarium Duchownym „Hosianum” w Olsztynie. Tam też pełnił kolejno funkcje: prefekta alumnów (1960-62), wicerektora (1962-68), rektora (1968-70).

12 stycznia 1970 roku papież Paweł VI

podniósł go do godności biskupa tytularnego Acci na Korsyce i powierzył mu stanowisko administratora apostolskiego archidiecezji w Białymstoku. Ks. Henryk Gulbinowicz święcenia biskupie przyjął 8 lutego 1970 w ówczesnej prokatedrze białostockiej z rąk ks. kard. Stefana Wyszyńskiego. Jego dewizą stały się słowa „*Patientia et caritas*”, czyli „*Cierpliwość i miłość*”.

Pięć lat później – 15 grudnia 1975 – papież Paweł VI mianował go arcybiskupem metropolita wrocławskim, a 10 lat później – 25 maja 1985 roku – już Jan Paweł II kreował go kardynałem.

W latach 1969 – 1985 ks. Henryk Gulbinowicz – jak wskazują dokumenty IPN – podjął kontakty ze Służbą Bezpieczeństwa, nigdy jednak nie został zarejestrowany jako Tajny Współpracownik. Wygląda na to, że przez lata prowadził specyficzną – ale jak zawsze obciążoną dużym ryzykiem – grę z komunistyczną bezpieką.

W sierpniu 1980 roku udzielił wsparcia robotnikom strajkującym na Dolnym Śląsku, wyrażając zgodę na obecność kapłanów w zakładach pracy i odprawianie tam Mszy świętej. Wspierał struktury „Solidarności”, biorąc udział w święceniach lokali i sztandarów, uroczystościach narodowo-religijnych i obchodach zakazanych rocznic.

Na początku grudnia 1981 roku ukrył w swojej rezydencji 80 mln złotych wypłaconych z konta bankowego przez działaczy dolnośląskiej „Solidarności”, z których następnie była finansowana działalność organizacji. Po wprowadzeniu stanu wojennego udzielał schronienia (m.in. w swojej siedzibie) ukrywającym się działaczom opozycji antykomunistycznej. Publicznie potępiał postępowanie rządzących, apelował o respektowanie praw obywateli, interweniował u władz w sprawie internowanych, a także odwiedzał ośrodki odosobnienia. W marcu 1982 powołał we Wrocławiu Arcybiskupi Komitet Charytatywny, którego zadaniem była opieka nad internowanymi, więźniami i biednymi.

W związku ze wspieraniem podziemnej „Solidarności” funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa zintensyfikowali działania operacyjne prowadzone wobec niego. Próbowano go zastraszyć, podpalając jego samochód w trakcie wizytacji w Złotorzy w maju 1984 roku. We wrześniu 1984 przyjął zwolnionych z więzienia dolnośląskich przywódców opozycyjnych, udzielając im błogosławieństwa.

Cechowała go duża wrażliwość na problemy najbardziej potrzebujących i bezrobotnych. Już w 1989 roku erygował Caritas Archidiecezji Wrocławskiej. W archidiecezji powołał schroniska św. Brata Alberta, Hospicjum i Dom dla Narkomanów we

Wrocławiu, Zakład Opiekuńczo-Lecznicy św. Jadwigi w Trzebnicy, Wrocławskie Towarzystwo Opieki nad Więźniami, Dom dla Emerytowanych Rolników w Henrykowie oraz Dom Samotnej Matki im. św. Faustyny Kowalskiej we Wrocławiu. Doprowadził do ukończenia budowy Domu Księża Emerytów we Wrocławiu. W trosce o Polaków za wschodnią granicą utworzył Komitet do Spraw Pomocy Katolikom na Wschodzie.

Wykazywał troskę o media katolickie. Powołał dolnośląskie pismo katolickie „*Nowe Życie*” oraz Katolickie Radio „*Rodzina*”.

Był również doktorem honoris causa Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Politechniki Wrocławskiej i Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

Znany był także z bliskiej współpracy z przedstawicielami innych wyznań. Za jego rządów archidiecezją dwukrotnie odbyło się Europejskie Spotkanie Młodych organizowane przez ekumeniczną wspólnotę z Taizé.

Wrocław był też świadkiem dwukrotnej wizyty papieża Jana Pawła II. W 1997 roku odbył się tu 46. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny.

Ks. kard. Gulbinowicz słynął z niezwykłego poczucia humoru. Gdy w 2001 roku odbierał Order Uśmiechu, zgodnie z orderowym zwyczajem wychylił kielich cytrynowego soku i śpiewał piosenki, m.in. „*Śmierć bladej twarzy, niech się usmaży. Czy w sutannie, czy w habicie, niech się smaży znakomicie*”. Z kolei kiedy odwiedzał Wrocław Aleksander Kwaśniewski jako prezydent RP, ks. kard. Henryk Gulbinowicz wręczył mu do ręki kropidło ze święconą wodą, prosząc o poświęcenie zgromadzonych.

W Konferencji Episkopatu Polski był przez lata członkiem Rady Głównej. Pełnił funkcję przewodniczącego Komisji ds. Duszpasterstwa Ludzi Pracy. Wszedł także w skład Komisji ds. Duszpasterstwa Ogólnego, Komisji ds. Duchowieństwa i Komisji ds. Duszpasterstwa Emigracyjnego.

Równocześnie był członkiem rzymskich Kongregacji: ds. Kościołów Wschodnich, ds. Duchowieństwa, ds. Ewangelizacji Narodów.

Postanowieniem prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z 17 października 2008 roku został odznaczony Orderem Orła Białego. Wcześniej prezydent RP Lech Wałęsa postanowieniem z 3 lutego 1995 nadał mu Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

W 2006 otrzymał Złoty Medal „*Zasłużony Kulturze Gloria Artis*”, a w 2009 Złotą Odznakę „*Zasłużony dla Ochrony Przeciwopozarowej*”. W 2013 roku został udekorowany medalem Ministerstwa Kultury Litwy „*Nieś swoje światło i wierz*”.

Dnia 6 listopada 2020 roku Nuncjatura Apostolska w Polsce wydała oświadczenie, iż były metropolita wrocławski kard. Henryk Gulbinowicz został pozbawiony przez Stolicę Apostolską prawa używania insygniów biskupich oraz będzie pozbawiony przywileju pochówku w katedrze. Zobowiązano go także do wpłacenia pieniędzy na rzecz ofiar nadużyć seksualnych.

Komentując tę decyzję rzecznik archidiecezji wrocławskiej zaznaczył, że surowość sankcji zastosowanych wobec ks. kard. Henryka Gulbinowicza wskazuje, że dochodzenie potwierdziło prawdziwość stawianych mu zarzutów.

Ks. kard. Gulbinowicz zmarł 16 listopada 2020 roku w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym we Wrocławiu z powodu niewydolności krążeniowo-oddechowej, wynikającej z ostrego zapalenia płuc.

Dnia 20 listopada 2020 roku w kościele pw. Najświętszego Imienia Jezus odbyła się Msza święta żałobna w jego intencji, pod przewodnictwem ks. arcybiskupa Józefa Kupnego, obecnego metropolity wrocławskiego. Uczestniczyła w niej wyłącznie rodzina i najbliżsi współpracownicy. Drzwi świątyni były zamknięte, a wierni mogli śledzić przebieg liturgii w internecie.

Pogrzeb śp. ks. kard. Henryka Gulbinowicza, zgodnie z wolą rodziny, odbył się prawdopodobnie w niewielkim gronie osób, w poniedziałek, 23 listopada 2020 roku na cmentarzu miejskim w Olsztynie przy ul. Poprzecznej. Tam znajduje się także grobowiec rodziców zmarłego Kardynała.

eKAI /dA

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: donandrea64@wp.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.